

לדור

ודור נמליך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבתך
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך נדול
 וקדוש אתה כבודך אתה יי האל הקדוש : אתה חונן לארם דעת
 ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך דעה וכינה והטבל : ברוך אתה יי
 חונן הדעת : השיבנו אבינו לתורתך ודבקנו במצותיך וקרבנו
 מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמך לפניך כבודך אתה יי
 הרוצה בתשובה :

אבשרה בקהל לכלבנו
 ולהסדיתנו חסד אים בר כוח
 ואלך להכרית ולגלי הגעיסות
 הכר דהתה : מיד להכרית
 אלני חנה לומר הסעביס
 ויגניסות לשון המסוך כיסעיה
 הגניסות הסיר רתו : כלומר
 כללות האבות עם הבנים :

ובסמיע החון כאמר סלה לנו

סלח

לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
 לכל קוראיך : כי עשך הסליחה למען תורא : למען שמך יי וסלחת
 לעוננו כירב הוא : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים
 יי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים וסלחחותיך אנו מקוים
 אתה הוא יי מלך אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמך ומסיר חטאת יראיך כורת
 ברית לראשונים ומקים שבועה לאחרונים : אתה הוא שיירת בענין כבודך על הר סיני
 והראית דרכי טובך לפשה עבדך : ארחות חסדיך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום
 וחנן ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב ומנהיג ארת כל העולם כלו במדת רחמים וכן כתוב
 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחון ורחמתי את
 אשר ארחם : אל ארך אפים אתה בעל הרחמים נקראת וירדך תשובה הורית
 גלית רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ירידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא
 בעל הרחמים בתחנון ובחמלה נקדם כמו שהודעת לעניי מקדם בחרון אפך טוב ככו
 בתורתך כתוב בצל כנפיד נחסה ונתלונן כיום וירד יי בענין : תעבור על כל פשע
 ותמחה אשם כמות צב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב מאמר כויקרא בשם יי ושם נאמר
 ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
 נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקמה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד
 לכל קוראיך כי עשך הסליחה למען תורא למען שמך יי וסלחת לעוננו כירב הוא

מאמר מסודר שהוא בסמין לא והא כתוב לסעלה במסד עשרה כמכת
 וארך אפים ורחום וחנון

אבשרה

בקהל רב תוקף ועוון אליהו
 בקום לכלענו חנם איש צר כוזה
 ונקה עקבת ושלחה לשמי עליה
 ולתי ולי יהושע ואצל רגלי מרחיה

אשר פעל ועשה והרבה בומן הוה
 ואין להכרית ולולי הגטישות הסר והתוהו
 ונקבר לקול יגור דין החתום לכליה
 לא נשתי ולא עובי בגלות ובבשביה

הן כל פעם כהתעברו על כל לשון ואמה
 ולי לפני סוורי רמאות תעל סוקדתה
 זה באשר דה הוסב וגולל עלי
 חשב לשרש ברם משמח בפריו בעלי
 טבעו בהגיע נדרה שנת הפלך
 יפוי כח פתחיה בהתראות פני המלך
 בשמעו אומר מהרועשה בן
 לכתו מצאו יושב מורה קומץ בית שכן
 קשך הסרכב ופסד עדי לפנים
 נחצה הרסה ואסרה כל בתי הפלגים
 סופר ונאנח היה בעורכו הערוך
 על גביו עלה ובעט ספרקתו לפרוך
 פוסעים בהיותם פני בית המן
 צצה והנה הוא צנחה ומהה לעמן
 קרא למרעיו והגיד להם אשר קרהו
 רבעם על משתה ומלכה הלשינתהו
 שצוף וקצה הפושל וקם בחמתו
 תבע שוב לפניו ומצאו על מפתו
 באבוד טורף וגוריו נחו חיתו יער
 ירך הגרולה פרסמו משער לשער
 גזיאות בעדקת עננו כשענית לקרומים
 למענך הקבר עלינו נחומים

מלקה לח בתחל ואחר כך מכין מלגסה
 כי כל מדותיו עלי חסר ורחמים הפה
 כי נטה אל אלו ורוץ בעזר אליו
 חרפתו תגל היום ורוע קלקוליו
 ושאו וצרח ספר הזכרונות לפניו להלך
 שמיסו חסך ונכריאל כוחב בהלך
 נחן צואר וטען להכן
 שחבא בעושך ודחה את כל התוכן
 וענה אינו כי יכולת ער ארמיץ בחסין ובצונן
 והלך ושאכ והחס ועשה כל תקונים
 כי לא נסה ככך מהתענג ומרוך
 לקים ואתה על כמותיכו תרוך
 הפילה עליו פתו עציץ סדומן
 ונרחה אבל בשלה וחפוי ראש על רועה חסין
 וכברם עשו סריסים הבהילוהו
 ונבעת ונחפו צירי אחריוהו
 והנם חוטבים וכזרותים כל אשלי צנתו
 ויחר עליו אפו וצוה לתלותו
 נסו יגון ואנחה ואנף וסער
 כרחיב בצר ומשיב לנדן מער
 כי שחה לעפר נפשנו תחת יד מעינים
 אל מלך יושב על בסארה חסין
 ואומר

אל מלך

יושב ער כסא רחמים מתנהג בחסירות מחל עונות עשו מעביר ראשון
 ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקורת עם

הן כל פעם כהתעברו ונולי מלקה לה בתחל הינו בתחלואים תרות וזאר כך תכין תלונתו הרשייה והרפואה * ולי לפני מורה *
 לפני חלי הרפואה מוקדמה * כי הקרים אחרות הרפואות לפניות כתב לאכר ולריוג אח * זה כלשר זר הסכס ונולל עלת
 וכו' וסאר יא שיע הרסע הסכס ונולל עליו שנתלה כען אשר היין לו לשבתו * הסכס לפרם כרס מסמך כפריו בעלית * הסכס התן לפרם
 טלכנו כרס * ככחות בית ישראל משתח כפלין הקצה סואו בעל הגרם * טלכנו בהגיע מעכע טעכע כפתסכן הדת להסתייר לריוג בלילה
 האו נדרה שנת המלך * ושאו וצרח כמו ובעט * ככל לטון * יפוי כח פתחיה בהתראות פני המלך זה מרדכי שנקרא פתחיה כראית בסקלים
 פתחיה על הקנים זה וערדי בסתיה כנו כל התן קרוי יפוי כח פתחיה שהתחכם להושיע ולבייל המלך מיד הקמים עליו להמיתו * היה שמעם
 מוחך ונכריאל כותב כדף בכתוב * כשהעני וכו' נחן כואר כלומר הסכיל ונעה חואר לטון חכמים אחרת טעם נדון ולחם לה * ואמר להכן
 הסום והלכום וכל אשר חמר המלך לשמות לעשות וכו' * לכתו ומנאו יושב וקורה * קוץ בית שכן כמו סגדום כמנלה הלך לבית לה * ואמר להכן
 מרדכי עוסק בענין הקניניה וזאר אליו יבא מעשוע הקוץ ונכח המנחות וידחה את כל התכין מהקסא אשר חמר לקולל אל גנוי המלך ביהדים
 לאכר * מחר המלך יבא ומקט עדי לפנים ס' אכיוו הלכום סואו העברי והסום לפני מרדכי להלכום ולרדכי * וזאר סקוים יורכב יכערך לו לרדוך
 עבדו בחמיו וכו' * הלכה הרסה וספרה כל בתי הפלגים שבותה אסתר לטי התרדם למלך בתי הקרחאות ונעמד התן לתחול על כבוד
 ולהסם ולעסלכל התקונים למורדכי * סופר ונאנח היה זה הרסע כשרום העירך על גביו עלה כוון שגדום במרדכי ובעט מפרקתו לפרוך כרס
 מרדכי להראות שנתקומו רדכי התורה וזאתה על כמותימו תרוך * כוסעלם כשהיו שופטים לפניו בית התן כעל טל התן כחכמה כי הרובכ
 היה אכיה ורץ לפניו היה מרדכי הסלכה עליו ענין כואר * ככה נסתכלה והנה הוא היה אכיה כנחה הפילה ענתה כמו ותנכח מעל
 החמור הכתוב כבסכה אלת כלב * ונרחה אלת על כתי וחסיו ראש על הכנו * רכבם על קמתם * בעשד סתיר רובים על התפתה * והתנכח
 הלגינתהו התן ירע היה * ונבעת מלפני התלך והיולל וסכף וקכף המועה וחסורום ששמד כסכף קכף וקס בחלתו והסם חסערים וחכונים
 וכו' כמו שרדם שפרך קרוי רחוב * נרתו תלכדי השרת ככניו טל התן ס' דו כרת' יא לנית הסדרים טל התלך באבוד טורף וגוריו כלומר
 סלכמו התן וכינו סואו טעלס לרדכי טורף ושאו ונכני לגוריו אריו נחו חיתו יער כלומר שחמו אשילי ער החיות דרך ומל ומנח ונמו יגון וכו' *
 ישראל * ירך הגרולה וכו' שנתפרסם כו' כל בעל תקום ונעל פחד היהודים עליהם * כנוראות וכו' תחת יד מעינים תחת וכלת הגנים סוס
 התק * כי תואו אחרת ישראל לן יעלה ער הכרת עלינו * נא למענך הכתר עלינו נחומים הכתר לטון כי נכתב רחמינו הוא כווי מתכין השפיל *
 פוסים * וברבים מעשמת כס * נא למענך הכתר עלינו נחומים הכתר לטון כי נכתב רחמינו הוא כווי מתכין השפיל *

בשר ורוח ולא כרעתם תגמולו אל הורתנו לומר שלש עשרה וזכור לנו ברית שלש עשרה שהורעת לעני מקדם וכן כתוב וירד יי בעני ויתיצב עמו שסגנון קרא בשם יי ושם נאמר ויעבור ייעל פניו ויקרא יי אל רחום ורחון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלימים נושא עון ומשעו וחסמה ונקמה וסלחת לעוננו ולהסאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלבנו כי פשענו כי אמת יי טוב וסלח ורב חסד לכל קורא יי ביי עשך הסליחה למען תורא למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא

אמר מומר שהוא בסין לח

סליחה אחרת

<p>אלופי הן כיום זה גבורה גורה ורע ישורון להכרית מזכירה מעם זה כנשמע בקפר באחת גורו תענית באפר להתרפר כדת הדין קטגוריא לפדה סער ופלעות אחוזם ברעדה פליאה יצאה כבגדי אלמנות קמו אבות ורועה בחחנות שרי פץ בקול גריום אני שומע שורש אנגי חשב אותם לגמע ומיד נתגלגלה סדת הדין לסדת רחמים ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ושני ימים בגורת אל מלך יושב על כסא רחמים אל מלך</p>	<p>דת וחכמי דורות נסתינוקות מתפלשים באפרות דואגים ובוכים על רוע גזרות ונחתמו ספרים בשושן הבירה חשים הרעים בכתב ובשורה יגון ואנחה ליהודים ועזם ומספר לכל תתקיים עצת קופר גץ ימיני בלא קשבו בתעורה על כי נהנו מן הסעורה צור מי יהני ויפתרני בשבעים לשונות כמו קול תינוקות לשוכן סעונות תקפר רועה ועוז קול קטני עשך ישאל עולה ברבע סה תעשה לשמך הגדול אשר בפייהם גשתמע אבל נהפך ליום טוב ונחומים אל מלך</p>
--	---

אמר מומר שהוא בסין עא

סליחה אחרת

<p>אתה האל עושה פלא גבורות רחמיך לעד נספר דלים מקים מעפר ואפר והגעלבים עלובים את צולביהם חשב ליתן עקב לבו ולמשסה יוס ואחר בנתנו להרוג ולאבד ולהשמיד לפני אבותם שארם לשיסף</p>	<p>הנהרגים הורגים את הורגיהם יד אנגי על אוסן הדסה טף ונשים סבין עס תלמיד בעמרי גזרנה תינוקות אסף</p>
--	---

אלופי דת וכלום תנוקות מתפלשים באפרות . סלמי' התנוקות כיום זה מתכבד' באכזרות . גרע ימרוני להכרית מזכרה י סלמי' זה האויב אסכיתיה מאנוס וכרס . הרבים היום חסי' ומתריים ככתב וכבמורה אל הגוים המנאים ישראל . טעם זה כנשמע בקפר למן קסדה וכער ורואה . גזרו מענית כאשר להתרפר למן רפידתו ורב לעבות להם ויעב לבל תתקוי' ענת קספר מלמן קסדתי באורג חיי ענין כריתת ענת ימון ספיה הגורת מל ישראל . תרת הדין למרה קטגוריא . כמו שדרמו ומרדכי ידע כל אשר נעשה מלמעלה סמורת הדין למתים הקטגוריא מל מעלה לנץ יתני הוא מרדכי בן ימיני . כמו שסמורם כח זה עון מפני סנהינו מסעורה מל איתנו רשע מל יאה יטלה כבגדי' אליהנות היא הגורה סחיתה חגרת סך ובגדי' אלמנות כור מיי' יהני וכו' . אם חס ושלום ישראל יהיו נהרגים קמו אבות ונעמי קמו האבות ומשה רבינו להתחנן על כניהם ורמנו קול תנוקות סבה מרדכי להתענות ולתנות ולקונן ער נשמע קולם למשכן מעונות . שרי פץ למן ספיה סה כחל גדים חיי שומע . תקפר רועה וכחוס סחיא מרעיה . סרם אבני סחיא המן חסב למע ולבלוע אותם . מה תעשה למסך וכי' ומיר נתגלגל וכי' אתה האל עושה פלא . כ' מ' מ' ומיוסר על פי המרדס הארמים הארמים הגורגים וכו' ?

שוכן פלחנים ח'ך מ'ס'ת ע'ת'ר ל'מ'ן ח'ס'ה נ'ג'ד מ'ן ו'ע'ת'ר : ו'ל'כ'ח נ'א'ת כ'מ'ן כ'ת'ב'ו ה'ח'ך נ'א'ת ל'ב'ם א'ף ע'מ'ד כ'ת'ר . כ'י ה'ח'ן ח'ך מ'ל'ט'י ה'מ'ל'כ'י . א'ח'א ה'ע'ת'ר ל'מ'ן ו'ע'ת'ר ל'ו ע'ת'ר ל'ר'ו'ס'ך . א'ס'מ'ך ס'י'ח'י כ'מ'ע ל'פ'ני ה'י'ס'מ'ך ס'י'ח' . נ'ב'ר'ת'ך א'ס'נ'ה ל'מ'ן ו'ס'נ'ת'ם ל'כ'נ'י ה'מ'ל'כ'י כ'ע'ל'ם . ע'י'ל'ם ה'י'ד'ו'י'ה נ'ח'י'ח מ'ל'ט'ת ס'ר'ם . כ'ת'ך מ'כ'פ'י'ס ע'נ'ה ל'ח כ'ב'ל מ'כ'פ'י'ס ע'נ'ה ס'ב'ח ס'ב'ת'ל'ה נ'פ'ת'ע כ'ח ל'מ'ל'כ'ו'ת כ'ב'ל . א'ח'ר כ'ך ל'מ'ל'ט'ת ס'ר'ם . ו'ע'ל'י י'ח'א נ'ר'ח'ה ח'מ'נ'ה . ל'ה'מ'י'ד' ל'ר'ח'ב ו'ל'א'ב'ר . ס'י'ד'ת כ'י'ת מ'ת'ק'ס'ך כ'ב'ר'ס נ'ס'א' ר'ח'ם . כ'ב'ר'נו ל'כ'נ'ו כ'נ'י'ן ב'י'ת . כ'ב'ר'ס כ'ת'ו מ'ק'ד' נ'ס'א' ר'ח'ם ה'י'ה'ר'ס ס'ב'ל'ג'ו ה'ח'ר'ט'י ע'ו'ב'י'ה ה'ע'מ'ו'י ו'ל'ע'נ'ו ע'ל נ'ב'י ל'ח'רו'ס ס'י'ד'ת מ'ל'פ'נ'י ו'ח'מ'ס'ו'י' ל'י'ס'ר'א ע'ד א'ח'ר כ'י'ת'י א'ח'ס'ר'ם ס'ת'ב'ו ס'מ'נ'ה ו'כ'ת'פ'ע'ו כ'ל'י'ת'י כ'ת'ל'כ'ו א'ח'ס'ר'ם א'ח'כ' נ'ב'ר'י ה'ח'ן מ'ל'י'ס ר'ח'ם כ'ב'ן ג'מ'ל'ת'י ה'ק'ב'ח ס'ה' כ'ב'ר'ו'י' מ'י'ר'י'ס ר'ח'ם כ'ב'ן כ'א'ס'ר ה'ת'כ'ו'ן מ'ח'ל'ת'י ה'ק'ד'י'ס ר'ש'א'ו'ו כ'ת'ו'ס ס'ד'ר'ס כ'נ'ת' א'ל'מ'ל'ך א'ג'ר'ו'ת ה'ר'א'ס'נ'ת ל'ח נ'פ'ת'י' מ'ס'נ'א'י'ה ס'ל' י'ס'ר'א'ל ס'י'ד'ת ו'פ'ל'ט'ע . י'ע'ס' א'ר'ב מ'ק'פ'ה ה'ת'ל'כ'ה נ'פ'ת'י' ע'ל י'ד'י'נ'ם ע'ת'ה ו'ס'ד'ר'ת כ'ת'ו'ד'ת נ'ר'ס'ח ו'ת'ל'ק'ן א'ס'ת' ס'ע'ל' י'ד'ה נ'פ'ס' י'ה'ס' .

מחוץ אמותם וצעות בראנה
ספרים נוללים ולרב נותנים
פגיעתם עלתה בשתי שעות בלילה
צור פץ בקול גדיים עולה למעלה
קמו סלאכים ונסו לפני אל
לא קול גדיים הם כי אסקול קטני עסקד ישראל
רחסן רחם וחזתם קרע
והשיב הרעה על ראשהסן הרע
שנה נדרה ונהפכו ענינים
תקפו מתיס ופתו חיים
שדי אתה לא שנית
ווקרנו ופקרנו בפקודת ישועה ורחמים אל סלך יושב על כסא רחמים
אל סלך

וארז העליוח אוסרס וכשחא אבונינו וכל הסדר כמו שחובו לעיל בסדר חמלה עשרה נסכת וזוחם תנון הסרבה לסלוח : ותור החון להפלתו בכרסו ראה טא

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ונאלנו סלכנו סהררר למען שסך בינואל חוק אתה ברוד אתה ינואל ישראל : עננו יעננו ביום צום תעניתנו כי בצרה נזולה אנחנו ואל תעלם אונך מסום ועתמלתנו ואל תחעלם סכבסחננו היה נא קרוב לשוענו סרם נקרא אתה חענה כרכר שנאמר והיה סרם יקראו ואני אענה עוד הס סרברים ואני אטפעכי אתה פודה וכציל בכלעת צררר וצוקה ברוד אתה י העונה בעת צרה ומושיעי :

וסלסס תפלוו כשאר יסות השנה ואחר שדחלל סכנה עשרה נופלס על סמךך ואסרס חזס ותנון ואכר אדכ סן הסוטרס רכזוכס בחפלת סלחול : וארז כך אסר זכור ברית אב רסנוני וכולי כמו שחובו בסדר חענית עשרה נסכת עד סכיע לחרטה עניך מקוחות סבססומו אסר זה :

תחנה מיושב לצום אסתר

שוכן עליונים סלך ססכית עתה
לדורשיך בצר אטא העתה
אספרה שסך לאחי בתוך קהל עדתי
גבורותיך אשנה בכל עוד בי נשסתי
לחורשיך
הושלכתי בעילס בתוך שבעים שנה
ועקתי אליך עורתני עורה הישנה
לחורשיך
סירת בית סקדשך כסרם נסאו ראש
כמעט בליתי במלכות אחסרוש
לחורשיך
סרס ראשי ככנ מחלתי
סורדה כסורדת הפלקה ושתי
לחורשיך

ולובש נאות אף עטור כתר
כאשר עשית בימי סרדכי ואסתר
כסופתי פלאיך אספוד סיחתי
דרכיך י להודיעני בימי קדם קרכתי
ועלי יצאה גורה ססונה
חסרי י אוכיר בכלעת ובכל עונה
יהירס יעעו על גבי לחרוש
לולי רחסיך סכין אחרית סראש
נהג סדתו והקדיס רפואתי
עוטה ונורשה ותלקח הדסתי